

[Thomsen.]

bl. a. gennem Valutacentralens velsignelsesrige Virksomhed, bliver økonomisk mishandlet, nu ogsaa skal straffes politisk. I hvert Fald vil jeg paa det indstændigste henstille, at det foreliggende Lovforslag faar ikke alene en hurtig, men ogsaa en velvillig Behandling i dette høje Ting.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Ordføreren for Forslagsstillerne, det ærede Medlem Hr. Holstein, sagde, at dette Lovforslag jo var udarbejdet i stor Hast. Ja, jeg maa sige, det har jeg ogsaa Indtrykket af, og dette Indtryk bestyrkedes gennem den Tale, det ærede Medlem nu holdt igen, idet det ærede Medlem sagde til mig med Henblik paa det, der er Tvivl om i Lovforslagets Affattelse, nemlig hvad der forstaas ved Aaret før Valget, at selvfølgelig forstaas der Skatteaaret før Valget.

Det havde jeg jo nok en Anelse om; men saa maa jeg rigtignok sige, at saa har det ærede Medlem gennemtænkt dette Spørgsmaal i meget ringe Grad. Man maa jo erindre, at den Skat, der kræves betalt for at faa Valgret, er Skatten — Ejendomsskatten og den personlige Skat — i de 6 Kvartaler: Skatteaaret 1933—34 plus April og Juli Kvartaler 1934. Nu er det almindelig kendt, at naar en Mand, der er i Restance, indbetaler Skat uden særlig at kræve, for hvilke Kvartaler den skal afskrives, afskrives den paa de Kvartaler, der ligger længst tilbage. Men det vil faktisk sige, at naar det ærede Medlem siger, at der efter Lovforslaget skal forstaas Skatteaaret før Valget, saa er det Skatteaaret 1933—34, og saa er netop de, der har været i Skatterestance, i Restance for Halvaaret April—Juli Kvartaler 1934, og de medtages ikke af Lovforslaget.

Altsaa ud fra den ærede Ordførers egen Tankegang er den Opfattelse af Lovforslaget, som han fremsatte, ganske umulig. Men jeg skal selvfølgelig ikke i Behandlingen af hele dette Spørgsmaal være smaalig; lige saa lidt som Antallet af Fejl generer mig — dem kan vi jo rette alle sammen —, lige saa lidt berøres jeg af, at man har misforstaaet, hvordan Forholdene ligger. Det reelle i Spørgsmaalet er jo, om man kan faa gennemført et Lovforslag, der er rimeligt, og det vil jeg altsaa haabe skal lykkes.

De Udtalelser, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. Pinholt og det ærede Medlem Hr. Thomsen, kunde tyde paa, at det Valgsørgsmaal, der her foreligger, skal omsættes i en Skattedebat, maaske ogsaa en Debat om Valutacentralen. Det vil jeg dog

henstille, at man undgaar. Men paa den anden Side, naar det ærede Medlem Hr. Pinholt gik ind i den Tankegang og sagde, at det var urimeligt med Ejendomsskatternes Størrelse, og derfor vilde Venstre være rede til at nedsætte Ejendomsskatterne i saa høj Grad, at der herigennem ikke fremkom nogen Skatterestance for Ejendomsbesidderne, saa vil jeg dog alligevel gerne sige, at naar vi staar godt 14 Dage forud for Amdraadsvalgene, og man saa kunde tænke sig Misøren afhjulpet ved, at man først vedtog de nødvendige Love til at tilvejebringe en Snes Millioner Kroner, eller hvor meget det skal være, til at nedsætte Ejendomsskatterne og dernæst nedsatte Ejendomsskatterne med dette Beløb, maa jeg betragte det som en behagelig Spøg.

Dernæst maa jeg gøre gældende, at det ærede Medlems Udtalelser her var fuldkommen ulogiske. Det ærede Medlems Udtalelser gik ud paa følgende: Ejendomsskatterne er for høje. Hvad vil det sige? Ja, det vil sige, saadan som det ærede Medlem ogsaa fortolkede det, at de Krav, der stilles til Valgret, altsaa er for store i dette Øjeblik. Men naar det ærede Medlem er kommet saa vidt at fastslaa, at Kravene til Valgretten er for store og han saa fortsætter: Derfor vil vi ikke være med til at gennemføre dette Lovforslag, der nedsætter Kravene til Valgretten, maa jeg sige: Det kan ikke lade sig gøre, det maa det ærede Medlem betragte.

I øvrigt skal jeg angaaende hele dette Skattesørgsmaal — ved Siden af at henviser til, at Diskussion herom slet ikke hører hjemme her — sige, at man i de sidste Maaneder ude i Landets Kommuner har afgjort, hvordan Forholdet mellem Ejendomsskat og personlig Skat skal være i de kommende 4 Aar, for saa vidt angaar de sognekommunale Skatter; og saa vidt jeg ved, har man i det aldeles overvældende Flertal af Landkommunerne opretholdt den hidtidige Fordeling mellem personlige Skatter og Ejendomsskatter og det med Tilslutning fra det aldeles overvældende Flertal af Landbrugets egne Talsmænd i de kommunale Raad.

Jeg er sikker paa, at det ærede Medlem Hr. Pinholt, naar han gaar ud fra sin Tankegang om Ejendomsskatterne, der er steget, vil være saa retsindig at sige, at selvfølgelig maa der paa dette Omraade angaaende Valgretten gælde det samme med Hensyn til andre Mennesker, hvis økonomiske Forudsætninger er bristet i disse Aar, selvfølgelig maa det samme gælde for den arbejdsløse, som ikke kan betale sin Skat,